22. PROTOKOLL OM ASYL FÖR MEDBORGARE I MEDLEMSSTATERNA

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

SOM BEAKTAR att unionen enligt artikel I-9.1 i konstitutionen erkänner de rättigheter, friheter och principer som anges i stadgan om de grundläggande rättigheterna,

SOM BEAKTAR att enligt artikel I-9.3 i konstitutionen skall de grundläggande rättigheterna såsom de garanteras i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna ingå i unionsrätten som allmänna principer,

SOM BEAKTAR att Europeiska unionens domstol har behörighet att säkerställa att lagen följs av unionen vid tolkning och tillämpning av artikel I-9.1 och I-9.3 i konstitutionen,

SOM BEAKTAR att varje europeisk stat som ansöker om medlemskap i unionen i enlighet med artikel I-58 i konstitutionen måste respektera de värden som anges i artikel I-2 i konstitutionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att det i artikel I-59 i konstitutionen inrättas en mekanism för tillfälligt upphävande av vissa rättigheter om en medlemsstat allvarligt och bestående åsidosätter dessa värden,

SOM ERINRAR OM att varje medborgare i en medlemsstat, i sin egenskap av unionsmedborgare, åtnjuter särskild status och särskilt skydd som skall garanteras av medlemsstaterna i enlighet med bestämmelserna i del I avdelning II och del III avdelning II i konstitutionen,

SOM ÄR MEDVETNA OM att konstitutionen inrättar ett område utan inre gränser och ger varje unionsmedborgare rätt att fritt röra sig och bosätta sig på medlemsstaternas territorium,

SOM ÖNSKAR hindra att asylrätten utnyttjas för andra ändamål än vad som är avsett,

SOM BEAKTAR att detta protokoll tar hänsyn till slutgiltigheten av och syftet med Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 om flyktingars rättsliga ställning,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som skall fogas till Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa.

Enda artikel

Med beaktande av den skyddsnivå som Europeiska unionens medlemsstater erbjuder såvitt avser de grundläggande rättigheterna och friheterna skall medlemsstaterna betraktas som säkra ursprungsländer i förhållande till varandra för alla rättsliga och praktiska syften som har samband med asylärenden. Följaktligen får ansökningar om asyl som ges in av en medborgare i en medlemsstat endast i följande fall beaktas eller förklaras tillåtna att behandlas av en annan medlemsstat:

a) Om den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare med åberopande av artikel 15 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna vidtar åtgärder som medför att den medlemsstaten inom sitt territorium inte uppfyller sina skyldigheter enligt konventionen.

b) Om ett sådant förfarande som avses i artikel I-59.1 eller I-59.2 i konstitutionen har inletts och fram till dess att rådet eller, i förekommande fall, Europeiska rådet antar ett europeiskt beslut med avseende på detta med hänsyn till den medlemsstat där den sökande är medborgare.

c) Om rådet har antagit ett europeiskt beslut i enlighet med artikel I-59.1 i konstitutionen när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare eller om Europeiska rådet har antagit ett europeiskt beslut i enlighet med artikel I-59.2 i konstitutionen när det gäller den medlemsstat i vilken sökanden är medborgare.

d) Om en medlemsstat ensidigt fattar ett sådant beslut när det gäller en ansökan från en medborgare i en annan medlemsstat; i så fall skall rådet omedelbart underrättas; ansökan skall behandlas med utgångspunkt i antagandet att den är uppenbart ogrundad utan att detta, oberoende av omständigheterna, på något sätt påverkar medlemsstaternas befogenhet att fatta beslut.